ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΑΟΝ—
ΜΕ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΚΑΙ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΙΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΕΤΟΣ 13ον—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3870
ΤΡΙΤΗ
4
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1964

Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

καλεῖ τοὺς πολίτας νὰ ἐνταχθοῦν εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἀναδημιουργίαν τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος

Ο ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΓΙΟΝ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

σοδήματος ὡς δείκτου τοῦ ρυθμοῦ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Διότι θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι σαφές ὅτι ἡ κατανομὴ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος εἶναι στενὰ συνδεδεμένη μὲ τὸ ἐπίπεδον οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως μιᾶς χώρας. Θὰ ἦτο μάλιστα δυνατὸν νὰ ὑποστηριχθῆ ὅτι οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις σημαίνει αὔξησιν τῶν εὐκαιριῶν παραγωγικῆς ἀπασχολήσεως καὶ συνεχῶς διευρυνομένην συμμετοχὴν τῶν λαϊκῶν τάξεων εἰς τὸ αὐξανόμενον ἐθνικὸν εἰσόδημα. Ἀλλ' αὐτὴ ἀκριβῶς εἶναι καὶ ἡ ἔννοια τῆς Κοινωνικῆς Δημοκρατίας. Περαιτέρω θὰ ἔπρεπε νὰ τονισθῆ ὅτι ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη ὄχι μόνον δὲν παρεμποδίζει τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν αὐτῆς: Πρῶτον, διότι ἡ αὔξησις τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῶν λαϊκῶν τάξεων καὶ ἡ διεύρυνσις τῆς ἐγχωρίου ἀγορᾶς ἀποτελεῖ βασικὸν παράγοντα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ταχείας οἰκονομικῆς προόδου ἰδιαίτερα διὰ μίαν χώραν ὅπως ἡ Ἑλλάς, ὅπου τὰ προϊόντα τῆς βιομηχανίας πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον προορίζονται κυρίως διὰ τὴν ἐγχώριον κατανάλωσιν, καὶ δεύτερον, διότι ἡ εὐρυτέρα συμμετοχὴ τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀναπτύξεως συντελεῖ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγικότητος.

Δικαία κατανομὴ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος

Ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη βασικὴ παρεξήγησις. Πιστεύεται ὅτι εὐθὺς ὡς ὁ φορεὺς τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς μιᾶς χώρας θέσει ὡς στόχον τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξίν της παύει νὰ ὑπάρχῃ θέμα πολιτικῆς— δηλαδὴ θέμα ἀξιολογήσεως — καὶ ὅτι ἀρκεῖ πλέον ὁ οἰκονομολόγος καὶ ὁ τεχνικός, νὰ προτείνουν τὸν ἄριστον τρόπον πραγματώσεως τοῦ γενικοῦ στόχου τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Τοῦτο ἀποτελεῖ βασικὸν σφάλμα. Διότι καὶ ὁ ρυθμὸς προόδου τῆς οἰκονομίας καὶ ἡ κατανομὴ τοῦ εἰσοδήματος κατὰ γεωγραφικὴν περιοχὴν καὶ κατὰ παραγωγικὸν κλάδον καὶ ἡ διάρθρωσις τῶν ἐπενδύσεων κατὸ κλάδον καὶ περιφέρειαν παραμένουν εἰς μέγα βαθμὸν θέματα πρὸς ἐπίλυσιν ὑπὸ τοῦ ὑπεύθυνου φορέως τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Τὸ περιεχόμενον ἑπομένως τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως εἶναι κατ' ἐξοχὴν θέμα πολιτικόν. Ἐξ αὐτοῦ ἔπεται ὅτι μόνον εἰς χώρας δημοκρατικὰς ὑπάρχει ἡ ἐγγύησις ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις ἐξυπηρετεῖ τὰς μεγάλας μάζας καὶ τὸ γενικὸν συμφέρον.

Οὕτω καθίσταται σαφές ὅτι ἡ Δημοκρατία ὑφ' ὅλας τὰς ὄψεις της εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένη μὲ τὸ περιεχόμενον, μὲ τὴν συγκεκριμένην μορφὴν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Ἀπογοητευτικὸς ἀπολογισμὸς τῆς δεκαετίας 1953-63

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν δεκαετίαν ἐν Ἑλλάδι ὁ ρυθμὸς προόδου τῆς οἰκονομίας μέ μέτρον τὴν αὔξησιν τοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος ἦτο κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἱκανοποιητικός. Τὸ περιεχόμενον ὅμως αὐτῆς τῆς προόδου ἦτο ἐντελῶς ἀπογοητευτικόν.

ΠΡΩΤΟΝ, καθ' ὅσον ἀφορᾶ τὴν διάρθρωσιν τῶν ἐπενδύσεων: Τὸ ἓν τρίτον περίπου τῶν ἐπενδύσεων παγίου κεφαλαίου σεις εἰς τὴν Γεωργίαν καὶ τὴν λυτελείας καὶ ἡμιπολυτελείας κυρίως εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, ἐνῷ αἱ συνολικαὶ ἐπενδύ- ἀπερροφήθη εἰς οἰκοδομὰς πο- μεταποίησιν παρέμειναν κάτω τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ συνόλου.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ, καθ' ὅσον ἀφορᾶ τὴν κατανομὴν τοῦ εἰσοδήματος: Τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα εἰς τὰς Ἀθήνας ηὐξήθη μὲ ρυθμὸν σημαντικῶς ὑψηλότερον τοῦ ἀντιστοίχου ρυθμοῦ διὰ τὴν ὑπόλοιπον χώραν. Αἱ Ἀθῆναι ἔγιναν σχετικῶς πλουσιώτεραι, ἐνῷ ἡ ὑπόλοιπος Ἑλλὰς ἔγινε σχετικῶς πτωχοτέρα. Ἀρκεῖ ἡ σύγκρισις τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως τῶν ὀρεινῶν πληθυσμῶν τῆς Ἑλλάδος μέ τὰς συνθήκας διαβιώσεως τῶν Ἀθηναίων διὰ νὰ καταστήσῃ σαφῆ τὴν ἔκτασιν τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος πού ἀντιμετωπίζει ἡ χώρα. Διότι τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα τῶν ὀρεινῶν περιοχῶν εἶναι περίπου τὸ ἓν ἕβδομον ἐκείνου τῆς πρωτευούσης.

Μείωσις συμμετοχῆς ἀγροτῶν καὶ ἐργατῶν στὸ ἐθνικὸ εἰσόδημα

Ἐμειώθη ἐπίσης κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ ἡ ποσοστιαία συμμετοχὴ τοῦ ἀγρότου καὶ τοῦ ἐργάτου εἰς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα. Καὶ εἶναι ἀναπόφευκτον τὸ συμπέρασμα ὅτι εἰς τὸν κοινωνικὸν τομέα - εἰς τὸν τομέα τῆς κοινωνικῆς δημοκρατίας - ἐσημειώθη σαφὴς ὀπισθοχώρησις.

Ἡ πλέον ἐμφανὴς μορφὴ ἀνισότητος εἰς τὴν κατανομὴν τοῦ εἰσοδήματος εἶναι ἡ ἀνεργία καί ἡ ὑποαπασχόλησις. Ἡ αἰμορραγίατῆς μεταναστεύσεως ἡ ὁποία κατὰ τὸ 1963 ὑπερέβη τὴν φυσικὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ συνιστᾶ τὴν πλέον πειστικὴν ἀπόδειξιν ὅτι τὰ βασικὰ αὐτὰ προβλήματα τῆς χώρας δὲν ἀντιμετωπίσθησαν ἐπιτυχῶς.

Αὔξησις εἰσαγωγῶν-στασιμότης ἐξαγωγῶν

Τρίτον, καθ' ὅσον ἀφορᾶ τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν: Ὁ συνδυασμὸς ἐξωτερικῆς βοηθείας καὶ δανεισμοῦ, τοῦ τουρισμοῦ, τῶν ναυτιλιακῶν καὶ μεταναστευτικῶν ἐμβασμάτων ἐπέτρεψε εἰς τὴν χώραν νὰ καλύψῃ τὸ διαρκῶς αὐξανόμενον ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ της ἰσοζυγίου.

Ἐνῶ αἱ εἰσαγωγαὶ ηὐξήθησαν μὲ γοργὸν ρυθμὸν αἱ ἐξαγωγαὶ ἔμειναν οὐσιαστικῶς στάσιμοι. Ἡ στασιμότης τῶν ἐξαγωγῶν ὀφείλεται κατὰ μέγα βαθμὸν εἰς τὸν χαμηλὸν ρυθμὸν ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας καὶ εἰδικώτερον τῆς μεταποιήσεως. Εἶναι σχεδὸν ἀπίστευτον ὅτι αἱ ἐπενδύσεις παγίου κεφαλαίου εἰς τὴν μεταποίησιν ἔπεσαν ἀπὸ περίπου τὸ 20% ἐπὶ τοῦ συνόλου κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς δεκαετίας εἰς τὸ 10% κατὰ τὸ τέλος της Ὁ χαμηλὸς ρυθμὸς αὐξήσεως τῶν ἐπενδύσεων εἰς τὴν βιομηχανίαν ἐν συδυασμῷ μέ τὴν ἐρήμωσιν τῆς ὑπαίθρου καὶ αἱμορραγίαν τῆς μεταναστεύσεως δημιουργεῖ σοβαρὰ προσκόμματα εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας.

Χωρὶς πρόγραμμα

Ἡ ἐξήγησις δι' ὅλα αὐτὰ εἶναι σχετικῶς ἁπλῆ: Δέν ὑπῆρξε μέριμνα καὶ δὲν ὑπῆρξε πρόγραμμα. Δέν ὑπῆρξε μέριμνα διότι ηὐνοήθησαν οἱ φίλοι καὶ τὰ εἰδικὰ των συμφέροντα. Καὶ δέν ὑπῆρξε πρόγραμμα διότι οὐδεμία σχεδὸν προσπάθεια ἔγινε διὰ τὸν ἑκσυγχρονισμὸν τοῦ κράτους. Ἑνῶ προϋπόθεσις τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως κατὰ τὸν 20ον αἰῶνα εἶναι τὸ ἐκσυγχρονισμένον κράτος.

Ἀνάγκη ἐρεύνης

Ἐνδέχεται νὰ λεχθῆ ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς ΕΡΕ εἶχεν προγραμματίσει τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων ἔργων.

Ἀλλὰ πρόγραμμα δὲν ἀποτελεῖ ἁπλῶς ἡ ἀπαρίθμησις ἔργων πρὸς ἐκτέλεσιν. Τὸ πρόγραμμα ἀπαιτεῖ πλήρη γνῶσιν τῶν διαθεσίμων πόρων καὶ στρατηγικὴ κινητοποιήσεώς των πρὸς ἐπίτευξιν συγκεκριμένων ἱεραρχημένων σκοπῶν κατὰ τὸν οἰκονομικώτερον τρόπον.

Τὸ πρόγραμμα ἑπομένως στηρίζεται εἰς τὴν ἔρευναν. Καὶ ἡ ἔρευνα εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένη μὲ τὴν πολιτιστικὴν στάθμην μιᾶς χώρας, μὲ τὴν παιδείαν της καὶ μὲ τὴν πνευματικὴν της ἡγεσίαν. Δὲν εἶναι περίεργον ἑπομένως τὸ ὅτι ἡ ἔρευνα εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι σχεδὸν ἀνύπαρκτος. Ποία ἦτο ἡ μέριμνα διὰ τὴν Παιδείαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη; Ποῖοι πόροι διετέθησαν διὰ τὴν ἔρευναν; Πρέπει νὰ καταστῆ σαφὲς ὅτι καὶ ἡ Παιδεία καὶ ἡ ἔρευνα εἶναι εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων τῆς χώρας καὶ ὅτι ταχέως πρέπει νὰ διατεθοῦν σημαντικοὶ πόροι διὰ τὴν ἐνίσχυσίν των.

Ἀλλὰ πέραν τῶν πόρων ἀπαιτεῖται ὀρθολογικὴ ὀργάνωσις τῆς ἐρεύνης ἐπὶ ἐθνικοῦ ἐπιπέδου. Πέραν τῆς συλλογῆς στοιχείων, ἡ ἔρευνα πρέπει νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸν κρατικὸν μηχανισμόν. Ἡ ἀνάμιξις διοικητικῶν καὶ ἐρευνητικῶν ἁρμοδιοτήτων παραλύει καὶ τὰς δύο δραστηριότητας. Ἡ ἔρευνα δέον νὰ ἀνατεθῆ εἰς μικρὸν ἀριθμὸν ἰνστιτούτων ἢ κέντρων κατὰ κυρίους τομεῖς ἐρεύνης ὑπὸ τὴν γενικὴν ἐποπτείαν ἑνὸς ἐθνικοῦ συμβουλίου ἐρεύνης. Καὶ διὰ νὰ ἀναζωογονηθοῦν αἱ ἀνώτεραι σχολαὶ τῆς χώρας θὰ πρέπει τὸ προσωπικὸν τῶν ἰνστιτούτων νὰ ἔχῃ ἐνεργὸν ρόλον εἰς τὰ ἱδρύματα ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως.

Πέραν τῆς ἐρεύνης τὸ πρόγραμμα ἀπαιτεῖ καὶ ἀξιολόγησιν τῶν στόχων. Καὶ ἡ ἀξιολόγησις αὐτὴ εἶναι κατ' ἐξοχὴν πολιτικὴ διαδικασία καὶ ἀνήκει εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς κυβερνήσεως. Ἡ κυβέρνησις καταρτίζει τὸ πρόγραμμα. Ἀλλὰ εἰς τὸ σύγχρονον δημοκρατικὸν κράτος ἡ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ τὸ καταρτίζῃ ἐν πλήρῃ γνώσει τῶν ἀξιῶν, τῶν αἰτημάτων, τῶν συμφερόντων καὶ τῶν παραγωγικῶν κλάδων καὶ τῶν περιφερειῶν τῆς χώρας.

Ἀπαιτεῖ ἑπομένως νὰ ἱδρυθῆ ἐπίσης θεσμὸς ὡς τὸ ἱδρυθὲν Ἀνώτατον Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως, διὰ τὴν ἐκπροσώπησιν καὶ τῶν κλαδικῶν καὶ περιφερειακῶν αἰτημάτων. Ἀλλὰ ἡ ὕπαρξις ἑνὸς τοιούτου συμβουλίου ἔχει καὶ ἄλλον σκοπόν. Ἐφ' ὅσον ἔχουν συμμετάσχει εἰς τὴν διαδικασίαν καταρτισμοῦ τοῦ προγράμματος οἱ παραγωγικοὶ κλάδοι ἀναλαμβάνουν οὕτω καὶ μίαν εὐθύνην συμμετοχῆς εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῶν στόχων του.

Εἰς τὰ ὑπουργεῖα κατ' ἐξοχὴν θὰ πρέπει νὰ ἀνατεθῆ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προγράμματος καὶ εἰς εἰδικὸν ὑπουργεῖον, τὸ ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ, θὰ πρέπει νὰ ἀνατεθῆ ἡ ἐποπτεία τῆς ἐκτελέσεώς του.

Ὡς ἤδη ἀνέφερον δὲν ὑπῆρξε μέχρι τοῦδε πρόγραμμα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὑπῆρξε κατάλογος ἔργων, ἡ συρραφὴ τοῦ ὁποίου ἐγίνετο εἰς τὸ ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ ὡς ἀποτέλεσμα πιέσεων ὑπουργῶν, πολιτικῶν φίλων καὶ φιλικῶς διακειμένων οἰκονομικῶν παραγόντων. Τὸ ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ δέν ἐπώπτευε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος, ἀτέλεσιν τοῦ προγράμματος, ἀπρόσκομμα εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἀνελάμβανε τὴν ἐκτέλεσιν μελετῶν τὰς ὁποίας ὀλιγάριθμον καὶ πενιχρῶς ἀμειβόμενον προσωπικὸν του ἦτο εἰς ἀδυναμίαν νὰ τὰς φέρῃ εἰς αἴσιον πέρας.

Εἰς τὸν τομέα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματος εἶναι ἀπαραίτητοι ἐπίσης καὶ προωθητικοί, συντονιστικοὶ ὀργανισμοί κατὰ περιφερειας. Εἰς τοὺς ὀργανισμοὺς αὐτοὺς κυρίως θὰ ἐπιπέσῃ ἡ εὐθύνη κινητοποιήσεως τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ὅπου αὕτη χωλαίνει. Αἱ ἁρμοδιότητές των δέον νὰ διαγραφοῦν κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος νὰ ἐναρμονίζῃ τὴν δραστηριότητά των μὲ ἐκείνην τοῦ Δημοσίου.

Νὰ ἀμείβωνται οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι

Διὰ νὰ ἐπιτελέσῃ ὅμως ὁ δημόσιος τομεύς τὸ ἔργον του καὶ νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας ἀπαιτεῖται πλήρης ριζικὴ καὶ θαρραλέα ἀναδιαμόρφωσις τῆς δημοσίας διοικήσεως. Ὁ δημόσιος ὑπάλληλος πρέπει καὶ νὰ ἀμείβεται ἐπαρκῶς καὶ νὰ τιμᾶται. Ἀλλὰ πρέπει συγχρόνως καὶ τὸ ἤθος του καὶ ἡ ἀποδοτικότης του νὰ ἀνυψωθοῦν. Τὰ τελευταῖα ἔτη ἦσαν περίοδος παρακμῆς. Ἡ συναλλαγή, ἡ κομματικὴ μεταχείρισις τοῦ πολίτου, τὸ προσωπικὸν συμφέρον μετεβλήθησαν εἰς ὑψηλούς κανόνας διέποντας τὴν συμπεριφορὰν τῆς διοικήσεως. Πρωταρχικὴ προϋπόθεσις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν στίβον τῆς κοινῆς ἀγορᾶς εἶναι ἡ ἠθικὴ ἀναγέννησις τῆς δημοσίας διοικήσεως.

Ἡ δημιουργία συγχρόνου κράτους εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ ἀπαιτήσῃ καὶ χρόνον καὶ προσπάθειαν καὶ θάρρος καὶ θυσίας. Μόνον ἐὰν εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ τὰ προσφέρωμεν θὰ δυνηθῆ ἡ Ἑλλὰς νὰ πάρῃ τὴν θέσιν της εἰς τὸ πλευρὸν τῶν Δημοκρατιῶν τῆς Δύσεως. Καὶ ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἐγγυᾶται τὴν δυνατότητα δημιουργίας αὐτοῦ, τοῦ ἀπαραιτήτου διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς χώρας, συγχρονισμένου Κράτους.

Ἀπόδειξις ἡ τελευταία βραχυχρόνιος διακυβέρνησις τῆς Χώρας ἀπὸ τὴν Ἕνωσιν Κέντρου.

Πραγματοποιὸς ὁ Γεώργιος Παπανδρέου

Κατὰ τὰς 52 ἡμέρας τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἔδωσεν ἐξετάσεις καὶ ἐπέτυχε νομίζω, ἀπολύτως.

Ἀπέδειξεν ὁ Γεώργιος Παπανδρέου ὅτι εἶναι πραγματοποιός — ὅτι πραγματοποιεῖ ὅσα ἐπαγγέλλεται, καὶ ἀπέδειξε ἐπίσης ὅτι δέν ἐξεχασεν τὰς πηγὰς του. Γνωρίζει τὸν πόνον τοῦ μοχθοῦντος ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ἀγροτῶν οἱ ὁποῖοι εἶναι περίπου τὸ ἥμισυ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας.

Ἡ δωρεὰν Παιδεία

Ἡ προσφορὰ τῆς δωρεὰν παιδείας θέτει τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν πρωτοπορείαν τῶν Δημοκρατιῶν τῆς Δύσεως. Δύναται τὸ Ἑλληνόπαιδο νὰ σπουδάσῃ καὶ εἰς τὸ Γυμνάσιον καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον δωρεὰν καὶ «ἐὰν φέρῃ εἰς τὸ μέτωπόν του τὴν σφραγῖδα τῆς δωρεᾶς», δύναται μέσω τοῦ Ἱδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν νὰ συνεχίσῃ τὰς σπουδάς του εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἀγροτικὰ χρέη

Ἀλλὰ δέν ἐρυθμίσθη μόνον τὸ μέγα θέμα τῆς παιδείας. Ἐρυθμίσθησαν εὐμενῶς τὰ ἀγροτικὰ χρέη.

Ἡ ὑπόχρεως ρυθμίσεως των εἶχεν χαρακτηρισθῆ ὡς δημαγωγία καὶ ἀκόμη ὡς ἐθνικὴ προδοσία ἀπὸ τὴν ΕΡΕ. Διὰ τὴν Ἕνωσιν Κέντρου ἡ ρύθμισις ἦτο κοινωνικὴ ὑποχρέωσις.

Ἐμειώθη ὁ τόκος τῶν δανείων πρὸς τοὺς ἀγρότας σημαντικῶς, ὥστε ὁ Ἕλλην ἀγρότης ἐπὶ τέλους, νὰ πληρώνῃ τόκον ἀνάλογον περίπου πρὸς ἐκεῖνον πού καταβάλλεται ἀπὸ τοὺς ἀγρότας τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.

Κατηργήθη ἡ ἄμεσος εἰσφορὰ τῶν ἀγροτῶν ὑπέρ τοῦ Ὀργανισμοῦ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων. Μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἶναι νοηταὶ αἱ ἀγροτικαὶ συντάξεις αἱ ὁποῖαι καθὼς γνωρίζετε εἶναι ἔργον τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου. Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ σᾶς ὑπενθυμίζω ὅτι ὁ Γεώργιος Παπανδρέου ἀπεκλήθη δημαγωγὸς ὅταν κατ' ἀρχὰς ὑπέβαλεν εἰς τὴν βουλὴν τὸ νομοσχέδιον τῶν γεωργικῶν ἀσφαλίσεων. Ἀλλ' ἀργότερον ὑπεχρεώθη ἡ ΕΡΕ νὰ ἀσπασθῆ τὸ μέτρον τοῦτο. Ἀλλ' ὡς συνήθως συμβαίνει τὸ ἐνόθευσεν μέ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἀμέσου εἰσφορᾶς. Ἡ κατάργησις τῆς ἀμέσου εἰσφορᾶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Κέντρου ἐπαναφέρει τὸ μέτρον σχεδὸν εἰς τὴν ἀρχικήν του σύλληψιν.

Ὑπὲρ ἐκπαιδευτικῶν

Ἐμειώθη τὸ ὅριον ἡλικίας εἰς τὰ βαρέα ἐπαγγέλματα καὶ ηὐξήθησαν τὰ κατώτατα ὅρια τῶν ἡμερομισθίων κατὰ δώδεκα τοῖς ἑκατόν.

Παρεσχέθη πλήρης ἱκανοποίησις τῶν αἰτημάτων τῶν λειτουργῶν τῆς Δημοτικῆς καὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Διετέθησαν μεγάλαι πιστώσεις διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέων διδακτηρίων. Ἐλήφθησαν εἰδικὰ μέτρα διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν δικαστικῶν οἱ ὁποῖοι, συμφώνως πρὸς τὸ σύνταγμα, ἀνήκουνεἰς εἰδικὴν κατηγορίαν.

Ἐδόθη προσωρινὴ λύσις εἰς τὸ θέμα τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἡ δέ ὁριστικὴ λύσις θὰ δοθῆ συντόμως. Κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ διὰ τὴν πλήρη ἀναδιαμόρφωσιν τοῦ μισθολογίου. Ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ νέου μισθολογίου θὰ διατεθοῦν πρὸς βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐντὸς τῆς προσεχοῦς τετραετίας, πέραν τῆς φυσιολογικῆς ἐτησίας αὐξήσεως, τὸ 1)3 τῆς αὐξήσεως τῶν ἐσόδων τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Μείωσις συντελεστῶν τῆς φορολογίας

Ἐμειώθησαν οἱ συντελεσταὶ φορολογίας εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων ὁλοκλήρου τῆς κλίμακος κατὰ 10 —15% καὶ σχεδὸν ἀπηλλάγη ἡ κατοικία ἀπὸ τὴν φορολογίαν.

Πέραν αὐτῶν: Κατοχυρώθη ἡ ἐλευθεροτυπία, συνεστήθη ἐπιτροπὴ οἰκονομιῶν πρὸς περιστολὴν τῶν δημοσίων δαπανῶν, ἤρχισεν ἡ μελέτη διαφόρων μεγάλων προβλημάτων ὡς τὸ οἰκιστικὸν πρόβλημα καὶ διετάχθη ἔλεγχος τῶν μυστικῶν κονδυλίων διαφόρων βασικῶν ὑπουργείων.

Αὐτὰ εἰς γενικὰς γραμμὰς ἦσαν τὰ μέτρα τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κατὰ τὴν σύντομον διακυβέρνησιν τῆς χώρας.

Καὶ δίδουν ἀπτὴν ἀπόδειξιν τῆς στοργῆς της διὰ τὸν μοχθοῦντα Ἑλληνικὸν λαόν. Καὶ τὰ μέτρα αὐτὰ τὰ ἐγνώριζον τόσον ἡ ΕΡΕ ὅσον καὶ ἡ ΕΔΑ ὅταν προσέφερον ψῆφον ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν κυβέρνησιν τοῦ Κέντρου.

Ἡ ἔννοια τῶν ἐκλογῶν

Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐδέχθη νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἀρχήν. διότι ἤθελε ἰδικήν της αὐτοδύναμον πλειοψηφίαν.

Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ εἶναι ἀπόδειξις τοῦ αἰσθήματος τῆς εὐθύνης ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατέχεται ἡ ἡγεσία τοῦ Κέντρου καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τῆς κρισίμου καμπῆς τὴν ὁποίαν διέρχεται τὸ Ἔθνος.

Ἀπαιτεῖται βαθεία ἀλλαγὴ εἰς τὴν χώραν — καὶ διὰ νὰ εἶναι εἰς θέσιν ἡ Ἕνωσις Κέντρου νὰ τὴν ἐπιφέρῃ διὰ νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐφαρμόσῃ ἀνόθευτον τὸ πρόγραμμά της, διὰ νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐπιτυχῶς τὰς σκοτεινὰς δυνάμεις, πρέπει νὰ ἔχῃ συντριπτικὴν πλειοψηφίαν εἰς τὸ Κοινοβούλιον.

Τὸ θέμα τῆς Δραχμῆς

Αὐτὴ ἀκριβῶς εἶναι ἡ ἔννοια τῶν ἐκλογῶν τῆς 16ης Φεβρουαρίου. Ἀλλὰ ἡ ΕΡΕ., ἡ ὁποία γνωρίζει τὴν τύχην ποὺ τὴν ἀναμένει ἀνέλαβε τὸν ἀντεθνικὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς σταθερότητος τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος. Ἀνεκάλυψεν, ἀφοῦ εἶχεν ἤδη προσφέρει τὴν ψῆφον ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ὅτι τὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως ὑπενόμευαν τὴν ἀξίαν τῆς δραχμῆς.

Καὶ τοῦτο παρ' ὅλον ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1964 εἶναι ἰσοσκελισμένος, παρ' ὅλον ὅτι ἡ αὔξησις τῶν καταθέσεων τοῦ Δεκεμβρίου 1963 ἦτο μεγαλυτέρα τῆς αὐξήσεώς των κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1962, παρ' ὅλον ὅτι ὁ τιμάριθμος παρέμεινεν σταθερὸς, παρ' ὅλον ὅτι τὰ συναλλαγματικά μας ἀποθέματα ηὐξήθησαν.

Ἡ ἀντεθνικὴ αὐτὴ πρᾶξις τῆς ΕΡΕ εἶναι ποινικῶς διώξιμος. Ἀλλὰ ἡ πλήρης καὶ συντριπτικὴ καταδίκη τῆς ΕΡΕ θὰ δοθῆ ἀπὸ τὴν ἐτυμηγορίαν τοῦ λαοῦ τὴν 16ην Φεβρουαρίου.

Τὸ νόμισμα εἶναι ὑγιές.

Ἡ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ τοῦ Κέντρου ἡ μέριμνα διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν δὲν ὑπονομεύει τὸ νόμισμα διότι αἱ παροχαὶ δίδονται ἐντὸς τοῦ πλαισίου ἑνὸς ἰσοσκελισμένου προϋπολογισμοῦ.

Καὶ ἔχει δηλώσει ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ὅτι ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεώς του καὶ εἰς τὸ παρελθὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ διαγράφεται αὐστηρῶς ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς νομισματικῆς σταθερότητος.

Διὰ χώρας ὡς ἡ Ἑλλάς τῶν ὁποίων οἱ πλουτοπαραγωγικοὶ πόροι εἶναι σχετικῶς πενιχροί, ὁ κύριος ἀξιοποιήσιμος πόρος εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Καὶ εὐτυχῶς ἡ Ἑλλάς διαθέτει πρώτην ποιότητα. Ἔπεται ὅτι ἡ δημιουργία ἀνθρωπίνου κεφαλαίου θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ πρωταρχικὴ μας ἐπιδίωξις. Αὐτὸ ἀποτελεῖ καὶ στόχον καὶ μέσον ἐπιτεύξεως τῆς οἰκονομικῆς μας ἀναπτύξεως.

Καθῆκον τοῦ Κράτους

Δυνάμεθα ἑπομένως νὰ θεωρήσωμεν τὰς δαπάνας διά τὴν ὑγείαν καὶ τὴν παιδείαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὡς κατ' ἐξοχὴν ἐπενδύσεις ὑποδομῆς. Καὶ εἶναι ἑπομένως ἐπιβεβλημένον τὸ Κράτος τῆς αὔριον νὰ ἀσχοληθῆ ἐξ ἴσου τοὐλάχιστον μὲ τὴν παιδείαν, τὴν στέγην, μὲ τὴν ἰατρικὴν καὶ νοσοκομειακὴν περίθαλψιν τοῦ πολίτου ὅσον καὶ μὲ τὴν τελειοποίησιν τοῦ συγκοινωνιακοῦ δικτύου, καὶ μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐνεργειακῶν πόρων τῆς χώρας. Ἀλλ' αἱ τοιαῦται δαπάναι ἐπενδύσεως δὲν θίγουν τὸ νόμισμα· ἀντιθέτως τὸ σταθεροποιοῦν.

**Πέραν ὅμως τῆς ὑποδομῆς τὸ κράτος ὀφείλει νὰ ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ εἰς ἐκείνους τοὺς τομεῖς ὅπου ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία χωλαίνει, ἀκριβῶς διότι ὡρισμέναι ἀπαραίτητοι δραστηριότητες δὲν εἶναι ἀμέσως ἐπικερδεῖς διὰ τὸν ἰδιώτην — ἀλλ' ὅπου ἅπαξ αὗται ἀναληφθοῦν δημιουργοῦν συνθήκας εὐνοϊκὰς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τ